

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 stycznia 1993 r.

w sprawie kosztów postępowania w sprawach o wykroczenia.

Na podstawie art. XIII ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 117, z 1985 r. Nr 23, poz. 100 i z 1991 r. Nr 73, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. W sprawach o wykroczenia przed kolegiami do spraw wykroczeń przy sądach rejonowych ukarany, a także obwiniony, wobec którego odstąpiono od wymierzenia kary, ponoszą koszty postępowania:

- 1) za postępowanie przed kolegium — w wysokości 40 000 zł, a jeżeli kolegium odstąpiło od wymierzenia kary — w wysokości 20 000 zł,
- 2) za postępowanie nakazowe — w wysokości 20 000 zł.

§ 2. W sprawach o wykroczenia przed kolegiami do spraw wykroczeń przy urzędach górniczych ukarany, a także obwiniony, wobec którego odstąpiono od wymierzenia kary, ponoszą koszty postępowania:

Dziennik Ustaw Nr 6

— 56 —

Poz. 30

1) w pierwszej instancji:

- a) za postępowanie przed kolegium — w wysokości 40 000 zł, a jeżeli kolegium odstąpiło od wymierzenia kary — w wysokości 20 000 zł,
- b) za postępowanie nakazowe — w wysokości 20 000 zł,

2) w drugiej instancji tylko w wypadku:

- a) utrzymania w mocy zaskarżonego przez obwinionego rozstrzygnięcia, niezależnie od kosztów orzeczonych w pierwszej instancji,
- b) wymierzenia kary dopiero w drugiej instancji — w wysokości 60 000 zł.

§ 3. W razie wymierzenia lub odstąpienia od wymierzenia kary przez kolegia do spraw wykroczeń przy sądach rejonowych i kolegia do spraw wykroczeń przy urzędach górniczych, zwane dalej „kolegiami”, ukarany (obwiniony) ponosi zryczałtowane koszty badania:

- 1) chemicznego krwi lub moczu — w wysokości 200 000 zł,
- 2) zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem elektronicznym — w wysokości 60 000 zł — za każde przeprowadzone badanie, niezależnie od kosztów postępowania określonych w § 1 lub 2.

§ 4. 1. Do kosztów postępowania nie zalicza się należności obrońcy.

2. Koszty postępowania w wypadkach nie wymienionych w § 1—3 ponosi organ, przy którym działa kolegium, które wydało rozstrzygnięcie.

§ 5. Kolegium może zwolnić ukaranego, a także obwinionego, wobec którego odstąpiono od wymierzenia kary, w całości lub częściowo od ponoszenia kosztów postępowania, jeżeli istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie ich byłoby zbyt uciążliwe ze względu na jego stan rodzinny, majątkowy i wysokość dochodów.

§ 6. W razie rozpoznania sprawy przez sąd w wyniku złożonego żądania skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego na podstawie art. 86 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, sąd zasądzając koszty postępowania karnego zasądza również koszty postępowania orzeczony przez kolegium.

§ 7. Należności z tytułu kosztów postępowania przypadają na rzecz budżetu państwa w częściach obejmujących odpowiednio Ministerstwo Sprawiedliwości lub Wyższy Urząd Górniczy — w zależności od usytuowania kolegium.

§ 8. 1. W sprawach dotyczących należności świadków, biegłych i tłumaczy w postępowaniu przed kolegium stosuje się odpowiednio przepisy o należnościach świadków, biegłych i tłumaczy w postępowaniu sądowym.

2. Należności świadków, biegłych i tłumaczy przyznaje przewodniczący kolegium, a na rozprawie — przewodniczący składu orzekającego.

§ 9. Przepisy § 8 stosuje się odpowiednio w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym przez Komisję Orzecznictwa do spraw Wykroczeń przy Prezesie Wyższego Urzędu Górniczego.

§ 10. Koszty postępowania przed komisją, o której mowa w § 9, ponosi Wyższy Urząd Górniczy.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 15 września 1986 r. w sprawie kosztów postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 33, poz. 162, z 1988 r. Nr 16, poz. 116, z 1990 r. Nr 28, poz. 163 i z 1991 r. Nr 28, poz. 119).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *H. Suchocka*